

væsentligste Forskel mellem dette Forslag og det, jeg har forelagt her i Tinget, er jo, som den ærede Ordfører ogsaa bemærkede, den, at medens det Forslag, jeg forelagde, kun gik ud paa, at Berberisplanten skulde fjernes, for saa vidt den fandtes inden for en Afstand af 300 Alen fra vedkommende Landmands Ejendom, saa gaar dette Forslag ud paa helt at bortrydde denne Plante paa Landbrugets Omraade. Jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt det var nødvendigt at gaa saa vidt, som Udvalgets Forslag her gør; men over for Udvalgets enstemmige Ønske og over for Ønsker, der ere fremkomne fra mange Landmænds Side, har jeg ikke ment, det var rigtigt at modsætte mig den Bestemmelse, der findes i Udvalgets Forslags § 1. Der er ogsaa efter min Mening saa meget mindre Grund dertil, som det dog vistnok maa erkendes, at der neppe sker nogen Skade ved denne Bestemmelse, i alt Fald ingen Skade af nævneværdig Betydning.

Den væsentligste Hindring for, at dette Forslag, for saa vidt det bliver vedtaget og ophøjet til Lov, kan komme til at gøre den tilsigtede Nytte, vil ganske sikkert ligge deri, at Landboerne gennemgaaende have meget mangelfuldt Kendskab til de Planter, der her omhandles. Det vil sikkert kræve noget Arbejde at udbrede Kendskab til disse Planter, og her mener jeg ligesom den ærede Ordfører, at Landboforeningerne maa tage Affære. Det maa være en Opgave for dem at bidrage til, at Landboerne faa Kendskab til de Planter, der her omhandles. Jeg kan derfor meget godt gaa ind paa at lade nogle Farvetryksbilleder af Planterne udarbejde, som saa kunne blive sendte omkring til Landboforeningerne, hvorved disse bedre vilde være i Stand til at udbrede den fornødne Kundskab. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, og saa forøvrigt i Tilslutning til den ærede Ordførers Udtalelser anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Udvalget* om en forandret Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 653—54)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede *Lovforslags Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 709 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Pagh: Ved Loven af 7. Januar 1898 blev der her i Landet gjort en Begyndelse til at forsikre Arbejderne mod Følgerne af Ulykkestilfælde. Jeg skal her meddele nogle Tal til Belysning af, hvorledes denne Lov har virket. I det sidst afsluttede Regnskabsaar, 1901, er der i Henhold til Loven udbetalt til efterladte efter Arbejdere, der ere omkomne ved Ulykkestilfælde, et Beløb af 94,024 Kr.; til tilskadekomne er der udbetalt en Erstatning af 555,208 Kr., altsaa over en $\frac{1}{2}$ Mill., og endelig er der til tilskadekomne ved Ulykkestilfælde udbetalt i Dagpenge et Beløb, som anslaaes til ca. 70,000 Kr. Til disse Summer maa endnu lægges de forskellige Forsikringssselskabers Driftsudgifter, saa at vi naa op til en Sum, der nærmer sig stærkt til en Million, som i et eneste Aar i Anledning af Ulykkestilfælde er udredt af de to særlige Erhverv, som man har paalagt Forsikringspligten, nemlig Industri og Haandværk. Jeg tør sige her, at ihvorvel det er en meget stor Byrde, som er lagt paa disse særlige Erhverv, bærer man dem dog med Taalmod, idet man glæder sig over, at der gennem denne Lov er sket meget til Afhjælpning af de Savn og den Skade, som er forvoldet ved Arbejdet i disse Erhvervs Tjeneste. Men Tanken kommer nu let ind paa, om der ikke er Anledning til at udvide denne meget vigtige Sag saaledes, at der ogsaa kunde sikres de Arbejdere, der ikke ere beskæftigede i Haandværk og Industri, en Hjælp, naar Ulykken rammer dem. Ulykkesforsikringsraadet, der har udarbejdet det foreliggende Lovforslag, saavel som den højtærede Minister, der har forelagt det, ere imidlertid af den Mening, at Tiden endnu ikke er inde til at gaa videre, end Loven af 7. Januar 1898 bestemmer. Det turde dog være, at der var Anledning til at gaa noget videre, end den nævnte Lov hjemler. Loven indeholder nemlig adskillige Bestemmelser, som man maa kalde ret uforstaaelige eller urimelige. Jeg skal nævne nogle faa Eksempler: Naar en Køb-